

Motion till riksdagen 2006/07:U292

av Anne Ludvigsson m.fl. (s)

Lagstiftning mot kvinnovåld i FN:s medlemsländer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om lagstiftning mot kvinnovåld och FN:s agerande och ledarskap i denna fråga.

Motivering

Kvinnor utsätts för diskriminering, våld och sexuella trakasserier och berövas sina mänskliga rättigheter världen över. Varje år dör miljontals kvinnor till följd av lagar, regler och normer som begränsar kvinnors rätt till sin egen kropp. Det är inte krig, vapen och terrorism i sig som utgör största hotet i kvinnans säkerhetssituation, utan hennes underordnade ställning och brist på inflytande i en värld som domineras av män som brukar våld för att upprätthålla sin dominans.

I en nyligen framtagna FN-rapport framgår att minst 102 av FN:s 192 medlemsländer inte har lagar som kriminaliserar allt våld mot kvinnor. I 53 medlemsländer är våldtäkter som utförs inom äktenskapet inte ett brott.

Bara 93 länder har lagar som förbjuder människohandel och i länder som har lagstiftning är denna inte tillräcklig eller följs inte.

Det saknas med andra ord politisk vilja att ta itu med mäns våld mot kvinnor.

Det är en skyldighet för varje stat att vidta åtgärder för att bekämpa våld mot kvinnor, oavsett vem förövaren är och oavsett var våldet sker. Att stifta lagar som skyddar kvinnor mot våld är ett första steg som måste följas av utbildning för polis, domar och åklagarväsendet för att lagarna skall följas och fungera som tänkt.

Om de enskilda nationerna inte uppfyller sitt ansvar måste det internationella samfundet ingripa.

Fel! Okänt namn på

FN har trots framtagande av normativt ramverk för våldet mot kvinnor inte givit denna fråga den prioritet och satsat de resurser som är nödvändigt.

FN måste med handling och resurser agera och följa upp att förändringar genomförs.

Ett tydligt ledarskap inom FN med konkret handling i dessa frågor måste till.

FN har satt upp ett mål om att hälften av organisationens chefer skall vara kvinnor, men i verkligheten är det bara 16 procent av organisationens biträdande chefer som är kvinnor.

Detta måste förändras omedelbart, och det åligger varje medlemsland att stötta FN i detta arbete. Sverige ska vara starkt pådrivande för målet om nolltolerans för mäns våld mot kvinnor och ska ta upp denna fråga vid internationella kontakter.

Stockholm den 26 oktober 2006

Anne Ludvigsson (s)

Carina Ohlsson (s)

Marie Nordén (s)

Britta Rådström (s)

Ann-Christin Ahlberg (s)

Hillevi Larsson (s)

Carina Adolfsson Elgestam (s)

Christina Oskarsson (s)

Magdalena Streijffert (s)

Birgitta Eriksson (s)